

Hamlet

[2013. február]

Nem szerencsém, hogy csak azok maradnak
változatlanok, akik nincsenek
már. Amit látok, az itteniek
arca megmaradt osztódó anyagnak.

Én azért hiszek az egyenes halottnak,
mert holt vagyok az élők egyenetlen
buktatóin. Azért van űr szívemben,
hogy egypár igazat még befogadjak.

Minden árulás roppant űrt terem, –
és ki tudna jól bánni súlyos űrrel?
Ha romlott a véges, a végtelen

álma sem menti meg az ősi titkot.
Shakespeare elmúlt, de Hamlet mégse tűnt el,
s tébolya nélkül volnánk csak bolondok.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Báthori Csaba

Látó Szépirodalmi Folyóirat